

L.Dz. ZG/ 135 /2009

Uwagi
NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa
do założeń projektu ustawy
o emeryturach i rentach dla funkcjonariuszy

- 1. Pozostawić Biuro Emerytalne Służby Więziennej jako organ podległy nadal Ministrowi Sprawiedliwości i realizujący wypłatę świadczeń emerytalno-rentowych dla byłych funkcjonariuszy Służby Więziennej.**

Biuro Emerytalne Służby Więziennej jest organem tanim. Z najniższymi wydatkami jednostkowymi spośród wszystkich organów emerytalnych służb mundurowych i wojska. Taki stan rzeczy został potwierdzony szczegółowymi badaniami przeprowadzonymi kilka lat temu. Poza tym jest to organ niezmiennie cieszący się bardzo wysokim zaufaniem byłych funkcjonariuszy, z uwagi na sprawność i sposób załatwiania ich spraw, polegający nie tylko na obliczaniu i realizowaniu świadczeń emerytalno-rentowych. Biuro Emerytalne SW ściśle współpracuje ze służbami kadrowymi w jednostkach podstawowych, co umożliwia naszym emerytom bezpośredni kontakt z organem.

Biuro Emerytalne Służby Więziennej wykorzystuje inny - niż Zakład Emerytalno Rentowy podległy ministrowi spraw wewnętrznych i administracji – system informatyczny. Zmiana tego systemu byłaby działaniem długotrwałym i skomplikowanym, wymagającym poniesienia znacznych nakładów finansowych. Spowodowałoby to znaczne zagrożenie dla utrzymania dotychczasowego poziomu świadczonych usług.

Dlatego też nie znajdujemy jakichkolwiek przesłanek merytorycznych, czy nawet ekonomicznych, aby zmieniać dotychczasowy sposób realizacji wypłaty rent i emerytur dla byłych funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Wykreślić zapisy , na podstawie których nadal nie będzie możliwe zaliczanie do wysługi emerytalnej lat pracy w cywilu.

NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa nadal uważa, że powielenie w nowej ustawie kontrowersyjnych zapisów art. 15a dotychczasowej ustawy jest błędem. Pozostaje mieć nadzieję, że nie tylko strona związkowa, ale również strona rządowa, dążyć będzie do jak najszybszego rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu.

3. Wnosimy o zmianę zapisów odnoszących się do problemu podwyższania emerytury o 0,5% podstawy za każdy rok służby pełnionej w warunkach szczególnie uciążliwych i niebezpiecznych.

Aktualne rozwiązania emerytalne dotyczące powyższego problemu są dla funkcjonariuszy Służby Więziennej wyjątkowo niekorzystne. Częste i niczym nie uzasadnione zmiany nazewnictwa, wprowadzane między innymi w Kodeksach i aktach wykonawczych, czy realizacja niektórych wytycznych Unii Europejskiej, spowodowała, że przepis o możliwości podwyższania emerytury stał się praktycznie przepisem martwym, w stosunku do funkcjonariuszy Służby Więziennej. Zagubiono w ten sposób istotę materii.

W pierwotnych założeniach uznano, że szczególnie niebezpieczną pracą jest służba w warunkach stałego zagrożenia zdrowia życia funkcjonariuszy. Do takiej pracy niewątpliwie zalicza się służba w stałym i bezpośrednim kontakcie z nosicielami wirusa HIV, szczególnie gdy większość z nich posiada zaawansowaną chorobę AIDS. W odróżnieniu od pacjentów w cywilnej służbie zdrowia, są to przestępcy, często odmawiający leczenia, a swoją chorobę wykorzystują jako narzędzie agresji wobec funkcjonariuszy i współwięźniów.

Natomiast ani dotychczasowe przepisy emerytalne, ani założenia do nowej ustawy, nadal nie przewidują możliwości podwyższania emerytury dla funkcjonariuszy Służby Więziennej pracujących w takich ekstremalnych warunkach zagrożenia zdrowia i życia.

Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku służby pełnionej w zwykłych oddziałach mieszkalnych, w których (często wyłącznie ze względów architektonicznych i ekonomicznych) nie wydzielono oddziału dla osadzonych niebezpiecznych, mimo że przebywają oni na takim oddziale, często przez szereg miesięcy. Ma to szczególne znaczenie gdyż obok tych osadzonych niebezpiecznych funkcjonariusz pełniący służbę w takim oddziale ma podstawowy obowiązek wypełniania swoich zadań służbowych wobec pozostałych więźniów, często w ilości przekraczającej 100 - 200 osób.

Dlatego też wnosimy o wprowadzenie zmiany o następującej treści:

Emeryturę podwyższa się 0,5% podstawy za każdy rok służby pełnionej:

- ***w oddziałach dla nosicieli wirusa HIV, dla osadzonych wymagających stosowania szczególnych środków leczniczo-wychowawczych ii osadzonych szczególnie niebezpiecznych w okresie do dnia 31 sierpnia 1998r. oraz w oddziałach i celach dla osadzonych niebezpiecznych i w specjalistycznych oddziałach terapeutycznych po dniu 1 września 1998r.***

Powyższa zmiana nie pociągnie za sobą istotnych skutków finansowych dla budżetu Państwa, gdyż i tak liczba potencjalnych beneficjentów tego uregulowania nadal pozostanie niewielka, w stosunku do całej populacji funkcjonariuszy Służby Więziennej. Dzisiaj na ogólną liczbę blisko 30 000 funkcjonariuszy powyższe uprawnienia może mieć niespełna 200 funkcjonariuszy, gdyż wymaga się od nich pełnienia służby w tych szczególnych warunkach przez okres co najmniej 8 miesięcy w ciągu roku. Nawet potencjalne zwielokrotnienie liczby tych funkcjonariuszy nadal nie spowoduje odczuwalnych skutków finansowych, gdyż proces ich odchodzenia na zaopatrzenie emerytalne jest przecież rozłożony na kilkanaście, a nawet na kilkadziesiąt lat. Będzie to miało jednak ogromne moralne znaczenie dla tych funkcjonariuszy za lata służby pełnionej w ekstremalnych warunkach, które na trwałe pozostawiają negatywny ślad na życiu i zdrowiu, zarówno ich jak i ich rodzin.

(-) **Bronisław Ogonek-Obierzyński**

wiceprzewodniczący ZG NSZZ FiPW